

въ безопасностъ, стои при Кесякова нѣщо като тѣло хранителя. Той се отличава въ когото избивале башибозуцитѣ на 21-и Юлий.

Вѣчерята ядохме отъ общата готварница и вѣчерята бѣше доста износна. Поливановъ ходилъ въ Габрово и докаралъ провизии и вино, а готвача Иванъ наготвилъ. Азъ искахъ да отстъпя шатъра си на генерала, тѣй като неговитѣ нѣща още всичкитѣ не бѣха дошли, нъ той се откажалъ и обтѣгна походния си креватъ подъ отворено небе.

— Само на голата земя не можъ да спя, за това, малко е чудно, нъ божа се отъ мишкитѣ! каза Столѣтовъ.

26-ий ЮЛИЙ.

Явява се при насъ на бивуака Б. и се съвѣтава съ Столѣтова. Вѣчерята бѣше заповѣдано да се събератъ всичкитѣ началници на отдѣлнитѣ части и да прѣдставятъ сведения за количеството на храната и боевитѣ припаси, които се намѣрватъ въ тѣхнитѣ части. Около 4 часа, събра нѣщо като воененъ съвѣтъ, прѣдседателя на когото бѣше като главенъ началникъ, Столѣтовъ, нъ въ сжщностъ говореше единъ само Б., който дотича съ една записка въ ръце и на нея отбѣлжени пунктоално всичкитѣ въпроси подлежащи на обсъждане. Столѣтовъ седеше и попушваше съ невъобразимо хладнокрѣвие, нъ най послѣ не стърпя и когато Б. съ доктораленъ тонъ се отнесе непосредствено къмъ началниците на частитѣ: «и тѣй, господа, най главното въ че вий трѣбва да се погрижите за повече запасъ отъ сѣна хари» генерала го спре съ думитѣ: «позволете ми Василий Ивановичъ! азъ съмъ тука началника на позицията и на мене лежи обязанността за командуването и прехраната.» Василий Ивановичъ пакъ се по скоро дозе и задържа за себеси послѣдното слово: «и тѣй, господа, Шибченската позиция е тѣй важна, щото за отстъпването ѝ и дума не ще. Ний всички трѣбва да оставимъ тукъ коститѣ си!»

— А вий, Василий Ивановичъ, обърнахъ се азъ къмъ Б. ще останете ли съ насъ?